

CARACTERUL TATĂLUI NOSTRU

Prima Tipărire, 1990

Copyright © 1990 ținut de

“LET THERE BE LIGHT” MINISTRIES (rs)

PO BOX 328

Rogue River, OR 97537

U.S.A.

www.LightMinistries.com

Toate drepturile sunt rezervate. Vă este dată permisiunea să retipăriți acest pamflet cu condiția ca să fie duplicată în întregime fără nici o schimbare sau comentare.

Pentru copii adiționale, cât și pentru a primi o listă completă cu alte materiale valabile, vă rog să scrieți la adresa următoare:

BOOKLETS
P.O. BOX 328
ROGUE RIVER, OR 97537
U.S.A.

CARACTERUL TATĂLUI NOSTRU

Fundamentals of Christian Education, p 444: “Biblia eate Descoperirea lui Dumnezeu pentru lumea noastră, arătându-ne caracterul pe care noi trebuie să-l avem în ordine pentru a merge în paradisul lui Dumnezeu....Nu există nici o perioadă din istoria acestei lumi când omul a învățat tot ce se poate învăța din Cuvântul lui Dumnezeu. Există și alte vederi ale adevărului care pot fi văzute, și e mult de înțeles despre caractrul și atributele lui Dumnezeu—bunătatea Sa, îndurarea Sa, îndelunga Sa răbdare, exemplul Său de perfecță ascultare.... Acesta este un studiu prețios, solicitând intelectul, și dând putere capacității mintale.”

Ministry of Healing, p 425: “Cunoștința lui Dumnezeu descoperită în Hristos este cunoștința pe care **toți care sunt salvați trebuie s-o aibe**. Este cunoștința care lucrează o transformare în caracter. Această cunoștință, primită, **va recrea sufletul după imaginea lui Dumnezeu. Aceasta va împărți întregii ființe o putere spirituală care este divină.**”

Astfel prin a cunoaște și a înțelege adevăratul caracter și atributele lui Dumnezeu Tatăl, noi vom fi transformați și recreați după imaginea lui Dumnezeu. Noi vom primi o putere spirituală de la Dumnezeu, iar această cunoaștere este ceea ce avem nevoie pentru a fi salvați.

Nu credeți că Satana realizează aceasta deasemenea, și că face tot ce poate pentru a denatura adevăratul caracter al Tatălui? Dacă el poate să ne înșele în a crede că caracterul Tatălui este diferit decât ceea ce este într-adevăr, atunci cum vom putea noi să fim recreați sau refăcuți după imaginea lui Dumnezeu? Cum vom putea să fim salvați?

Testimonies, vol 5, (5T), p 746: “Satana lucrează pentru a denatura caracterul lui Dumnezeu, pentru a înșela dacă e posibil chiar și pe cei alesi.”

Când a început Satana să denatureze caracterul Tatălui?

Desire of Ages (DA), p21: “Păcatul își are originea în căutarea de sine. Lucifer, heruvimul acoperitor, a dorit ca să fie primul în Ceruri...Deaceea el a denaturat pe Dumnezeu, atribuindu-i Lui dorința de înălțare de sine...**Pentru că Dumnezeu este un Dumnezeu al dreptății și de o maiestate înfricoșătoare, Satana a făcut ca ei să-L privească ca fiind sever și neiertător.**”

A avut el succes?

5T 174: “Mii [de oameni] au o concepție falsă despre Dumnezeu și atributele Sale.”

Care este una dintre cele mai mari minciuni pe care Satana a folosit-o pentru a denatura adevăratul caracter al Tatălui înaintea noastră? E chinul veșnic al celor răi, sau imortalitatea sufletului pe care Dumnezeu fiind un tiran e gata de a pedepsi pe păcătos.

Early Writings (EW), p 219: “...calea a fost pregătită pentru Satana pentru a lucra prin reprezentativii săi să-L țină pe Dumnezeu înaintea oamenilor ca un tiran răzbunător,—unul care îi aruncă în iad pe toți care nu-I sunt plăcuți...Satana a știut că dacă această eroare va fi primită, Dumnezeu va fi urât de mulți, în loc de a fi iubit și adorat...”

Care alte doctrine flase au izvorât din această mare eroare?

EW 219: “...mulți vor fi conduși să creadă că amenințările din Cuvântul lui Dumnezeu nu vor fi împlinite în mod literal, pentru că ar fi împotriva caracterului Său bun și iubitor...O altă extremă pe care Satana a condus pe oameni să adopte este să treacă cu vederea dreptatea lui Dumnezeu cu totul, și amenințările din Cuvântul Său, și Să-L reprezinte ca fiind a tot îndurător, așa încât nici unul nu va pieri...”

Cu alte cuvinte “Dumnezeu nu ucide sau nu condamnă!” Nu vedem noi astăzi aceste doctrine false propagate de reprezentanții lui Satana? Da, și ați știut că acești propagatori care spun “Dumnezeu nu omoară sau nu condamnă” sunt implicați în spiritism, fie că știu aceasta sau nu!

Sons and Daughters of God (SD), p 46: “...spiritismul crede că...‘Dumnezeu nu condamnă.’”

Această doctrină spiritistă și alte varietăți ale aceleiași, se răspândește tot mai mult în fiecare zi. Ați știut că sora White a scris că unii oameni vor înnebuni datorită faptului că au crezut aceste doctrine false despre caracterul Tatălui?

5T 444: “Îmbolnăvirea minții se găsește peste tot...Acolo sunt deasemenea doctrine eronate...care, atunci când li se dă vederi exagerate și deformate despre caracterul lui Dumnezeu, au produs același rezultat asupra minților senzitive.”

Propagatorii celor care spun că “Dumnezeu nu omoară sau nu condamnă” și chiar că toate judecățile lui Dumnezeu— asemenea potopului, distrugerea Sodomei și Gomorei, și etc., n-au fost de la Dumnezeu, ci au fost aduse prin puterea lui Satana. Această eroare a fost adusă mai înainte de trei ori în istorie; o dată în timpul lui Noe, o dată în timpul lui Moise, și cealaltă în timpul lui Hristos—iar rezultatele celor care au crezut aceasta au fost teribile.

În timpul istoriei lui Noe:

Patriarchs and Prophets (PP), 96-103: “...iar la urmă au declarat că Legea divină n-a mai fost în forță; că **a fost contrar caracterului lui Dumnezeu să pedepsească încălcarea; iar ei au negat că judecățile Sale vor veni pe pământ....**Însă mințile lor au devenit atât de orbite datorită refuzării luminii încât ei au crezut că solia lui Noe a fost o iluzie.

“Nu mulțimile sau majoritățile au fost de partea dreptății.... ‘Amenințările lui Dumnezeu,’ au spus ei, ‘sunt pentru scopul de a intimida, și niciodată nu vor fi verificate. Nu trebuie să vă alarmați. **Un asemenea eveniment ca distrugerea lumii de Dumnezeu pe care l-a făcut, și pedepsirea ființelor pe care El le-a creat, niciodată nu va lua loc....**”

“Iubirea, nu mai puțin decât dreptatea, a cerut ca judecățile lui Dumnezeu să oprească păcatul. Apele tulburate au acoperit și ultimul loc de scăpare, iar disprețuitorii de Dumnezeu au pierit în adâncurile întunecate....”

“Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei, și că lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă. Iar cerurile și pământul de acum sunt pazite și păstrate, prin același Cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuți. 2 Petru 3:5-7. O altă furtună vine. **Pământul va fi iarăși măturat de mânia lui Dumnezeu, iar păcatul și păcătoșii vor fi distruși....**Dumnezeul naturii, Făcătorul și controlorul legilor ei, poate să folosească lucrările mâinilor Sale pentru a servi scopurilor Sale.”

În timpul istoriei lui Moise:

PP 405: “...Core și tovarășii lui au refuzat lumina până când au devenit atât de orbi încât cele mai izbitoare manifestări ale puterii Sale (lui Dumnezeu) n-au fost suficiente pentru a-i convinge; ei le-au atribuit pe toate agenției umane sau satanice. Același lucru a fost făcut de popor, care în ziua următoare după distrugerea lui Core și al tovarășilor lui au venit la Moise și la Aron, spunând: ‘Voi ați ucis poporul Domnului’...**Ei au îndrăznit să atribuiască judecățile Sale (ale lui Dumnezeu) lui Satana, declarând că prin puterea celui rău, Moise și Aron au cauzat moartea oamenilor buni și sfinți. Acesta a fost faptul care le-a sigilat destinul. Ei au comis păcatul împotriva Duhului Sfânt...**”

Și în timpul istoriei lui Hristos:

Review and Herald, vol 3 (3RH), p 535, col 3: “Ei au atribuit agențiilor satanice puterea sfântă a lui Dumnezeu...Astfel fariseii au păcătuit împotriva Duhului Sfânt. Încăpățânați, ursuzi, cu inimă împietrită, ei s-au determinat să-și închidă ochii spre orice evidență, iar astfel ei au comis păcatul de neiertat.” (Vezi deasemenea DA 321, și Great Controversy, p 543).

Știu că una din piatra principală de poticnire pentru cei care cred că Dumnezeu nu omoară, este că ei nu vor să ia Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris. Când Biblia sau Spiritul Profeției spune că Dumnezeu ucide cu dreptate strictă, ei cred că nu aceasta este ceea ce înseamnă. Ei pretind că înseamnă exact opozitul acesteia, și spun că Satana este cel care a omorât oamenii. Astfel Biblia a ajuns să fie considerată având o grămadă de minciuni, care apoi Îl face pe Dumnezeu mincinos fiindcă El este Autorul Bibliei. Ei sunt cu adevărat prinși în capcana lui Satana; însă cu toate acestea ei cred că susțin caracterul adevărat a lui Dumnezeu, și proclamând solia care va obține salvarea pentru toți care cred și învață aceasta și pe alții—și sub ce înșelăciune îngrozitoare ei se află.

Selected Messages, book 2,(2SM), p 52: “Satana este un lucrător șiret, iar el va aduce erori subtile pentru a întuneca și a aduce confuzie în minte, și pentru a dezrădăcina doctrinele mântuirii. **Aceia care nu vor accepta Cuvântul lui Dumnezeu așa după cum se citește, vor fi prinși în capcana lui (Satana).**” (Vezi deasemenea Spirit of Prophecy, vol 4, p 417, și 5RH 251, col 3).

Cine va fi salvat din capcana lui Satana? Ei trebuie să creadă și să ia Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris—punând deoparte rațiunea și înțelepciunea lor umană și eronată, și să se bazeze pe un “așa zice Domnul” cu fermitate. Și ce ne spune Dumnezeu—nu Satana—cu claritate?

Deuteronom 32:39, 41: “Să știți dar că Eu sunt Dumnezeu, și că nu este alt Dumnezeu afară de Mine; **Eu dau viață și Eu omor**, Eu rănesc și Eu tămăduiesc, și nimeni nu poate scoate pe cineva afară din mâna Mea...Mă voi răzbuna împotriva protivnicilor Mei...”

Acesta este unul din multele pasaje biblice care tratează subiectul despre distrugerea care vine direct din partea lui Dumnezeu și prin puterea Sa. Și într-adevăr există și câteva pasaje biblice care spun că “Dumnezeu i-a omorât,” când de fapt nu Dumnezeu este Cel care i-a omorât; însă ceea ce noi avem nevoie să înțelegem este că atunci când s-a ridicat o situație în care nu s-a putut determina motivul sau înțelegere pentru care acel lucru s-a întâmplat, s-a spus că Dumnezeu l-a făcut, pentru că ei n-au avut un alt răspuns. În aceste instanțe, Dumnezeu Însuși nu ne spune că El a fost responsabil pentru moarte, cu toate aceasta este scris că El a adus-o într-adevăr. Însă aceste pasaje nu pot să fie regula pentru a interpreta toate celelalte pasaje biblice care vorbește despre Dumnezeu ca omorând pe cei răi—în mod special când ne spune că El Însuși a făcut aceasta sau că El o va face!

Poate Dumnezeu să mintă? **Atunci cine este atât de nebun încât să spună că Dumnezeu n-a făcut sau că nu va face cecece El Însuși declară?** Dumnezeu este adevărat și orice om un mincinos!

Și ce ne spune Dumnezeu—nu Satana—prin Mărturii?

Pamphlets, vol 2, p 227: “Oamenii (cele 10 iscoade) care au adus un raport rău despre țara promisă au murit de plagă, în timp ce Caleb și Iosua au trăit...**astfel Domnul Și-a manifestat puterea Sa prin a ucide și prin a păstra în viață...**”

Acesta este unul din multele mărturii despre distrugerea care vine direct prin puterea lui Dumnezeu. Însă unii s-ar putea să citeze din mărturia din Christ Object Lessons (Parabolele Domnului Hristos), p 84, care spune: “Dumnezeu nu distruge nici un om. Oricine este distrus este pentru că s-a distrus singur.” Această declarație este adevărată, și înțelegând contextul în care sora White a scris aceasta, vom vedea că este în armonie perfectă cu mărturia de mai sus despre iscoade.

Dumnezeu nu distruge pe nimeni în mod arbitrar, și nici nu va conduce sau forțând pe cineva pe căile nelegiurii. Așadar, “oricine va fi distrus va fi distrus pentru că s-a distrus singur” pentru că ei înșiși au ales să meargă pe căile care duc la distrugere. Ei au ales să fie distruși și să primească rezultatul final a ceea ce au semănat, însă Dumnezeu nu i-a forțat pe calea care duce la distrugere. Deaceea se spune, “Dumnezeu nu distruge pe nici un om.”

Acesta este contextul în care sora White a scris această mărturie, însă ca cineva să folosească această mărturie ca regulă de conducere, a încerca să învețe că Dumnezeu nu distruge pe nimenea, sub orice condiție—chiar când El Însuși declară că va face astfel—nu este altceva decât o sucire și răstălmăcire al Sripturilor și al Mărturiilor spre distrugerea lor; și nu doar spre distrugerea lor, ci distrugerea tuturor acelor care-i urmează.

Deasemenea armonia perfectă care există și care trebuie să fie ținută între o scriptură și mărturie cu oricare altă scriptură și mărturie este cu totul ștearsă prin interpretarea lor greșită, pentru că ei au făcut să apără că un text sau o mărturie contrazice și spune ceva cu totul diferit decât celelalte! Astfel oamenii sunt conduși să creadă că Biblia are erori în ea și deaceea nu poate să fie călăuză pentru viața noastră, și că sora White nu este solul lui Dumnezeu, pentru că dânsa a scris două lucruri diferite despre același subiect. Oh, ce seceriș de nelegiurie și corupție vor secera acești oameni dacă vor continua să creadă acest lucru și să învețe pe alții aceste teorii false și sucite care își au originea în Satana însuși!

Manuscript 35, 1906 (MR #1511, p 2, 5-6): “În distrugerea lumii din vechime de inundațiile de ape (potopul), Dumnezeu a dat suficiente evidențe că oamenii au întrecut măsura prescrisă prin îndelungata Sa suferință. Și oricând un popor, cu un “așa zice Domnul” pentru a-i conduce, abuzează îndurarea Sa, și merg înainte cu hotărâre împotriva voinței Lui, disprețuind toate avertizările Sale, la urmă vor întrece limitele harului Său. Apoi Dumnezeu intervine pentru a-Și vindeca onoarea Legii Sale. El înăbușe creșterea nelegiurii, prin a distruge acea rasă de oameni care devin indiferenți către Legea Sa care a fost făcută cunoscută locuitorilor din timpul lui Noe. Astfel Domnul descoperă întregii familii umane că e posibil să mergi atât de departe în păcat și încălcare disprețuitoare al Legii Sale, încât e nevoie ca El să limiteze viața umană, și să Se interpună prin mânia Sa pentru a preveni stricarea lor și al altora prin neascultare continuă de Legea Sa....

“Noi am ajus la timpul când sufletele trebuiesc să fie păstrate de a nu deveni înșelate de minciunile de pe buzele urmașilor lui Satana. Legea lui Dumnezeu a fost desconsiderată pentru un timp prea îndelungat. Necesitatea intervenției lui Dumnezeu va fi manifestată în curând. **Conceptii incorecte despre Dumnezeu nostru au fost formate de mulți care ar fi trebuit să știe mai bine, și ar fi știut mai bine dacă ar fi dat atenție avertizărilor pe care le-a dat Dumnezeu...**

“Fie ca Domnul să-mi dea harul Său pentru a aduce la concluzie acest subiect, este rugăciunea mea, în ordine pentru ca unele suflete să poată refuza de a fi stricați prin sucirile și întorsăturile diferite ale minciunii.”

Satana într-adevăr i-a prins în capcană pe acești oameni spre pierderea sufletelor lor, pentru că a crede că Dumnezeu nu omoară, și că mânia Sa nu va fi vărsată asupra celor răi, înseamnă că ei nu cred în solia întreită îngerească—și nici nu predică sau învață pe alții această solie prețioasă fiindcă ne spune foarte clar:

Apocalipsa 14:9-11: “Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: ‘dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, **va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.**”

S-a spus aici “mânia lui Satana?” Nu, ci “mânia lui Dumnezeu.” Ce este mânia lui Dumnezeu care va fi vărsată neamestecată asupra păcătosului nepocăit? Ultimele 7 plăgi! “Apoi am văzut în ceruri un alt semn mare și minunat: șapte îngeri, care aveau șapte urgii, cele din urmă, **căci cu ele s-a isprăvit mânia lui Dumnezeu...**șapte potire de aur pline de mânia lui Dumnezeu.” Apocalipsa 15:1, 7. Și Apocalipsa 16 ne spune despre aceste plăgi (vă rog să citiți deasemenea EW 64-65). Se poate ca oricine refuză să creadă sau să învețe solia întreită îngerească să fie mântuit? Nu! Ei vor primi semnul fiarei și vor secera moartea veșnică!

Acești oameni nu lucrează pentru zidirea împărăției lui Dumnezeu, ci sunt dușmanii lui Dumnezeu, lucrând pentru distrugerea ei! Eu scriu aceste lucruri cu claritate și în sinceritate—nu cu o inimă înșelătoare pentru a distruge și a dărâma pe frații și surorile mele greșite, ci cu o inimă plină de milă și doritoare pentru a-i vedea că se trezesc înainte de a fi prea târziu. Însă caracterul adevărat al lui Dumnezeu nu va fi compromis cu această minciună a lui Satana și al urmașilor lui.

4RH 241: “**Caracterul lui Dumnezeu nu va fi compromis. Sub mânia lui Dumnezeu, desolare universală va ajunge în toate părțile cunoscute ale lumii....Acea care se întorc în minte și în inimă de la lucrarea specială a Domnului pentru acest timp, aceia care nu conlucrează cu El pentru a aduce suflete în credință prin a-i conduce să asculte de cuvintele Sale de avertizare, îndeplinesc lucrarea dușmanului lui Hristos.**”

Întrebarea care trebuie să fie pusă acum și clarificată este—atunci când distruge Dumnezeu?

PP 405: “Dumnezeu lucrează prin manifestarea Spiritului Său pentru a muștra și a convinge pe păcătos, iar când lucrarea Duhului este refuzată la urmă urmii, atunci Dumnezeu nu mai poate să facă nimica pentru acel suflet. Ultima resursă al îndurării divine a fost angajată. Încălcătorul s-a depărtat cu totul de Dumnezeu; și păcatul nu are nici o remedie pentru a se vindeca. Nu mai este nici o putere rezervată pe care Dumnezeu s-o poată folosi pentru a-l convinge și a-l converti pe păcătos. ‘Lăsați-i,’ este poruncă divină. Apoi “**nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecății, și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrățiți.** [Evrei 10:26-27].”

Astfel vedem că Dumnezeu pedepsește și ucide pe cel rău doar după ce timpul lor de probare s-a închis, și nu mai există nici o cale posibilă pentru ei să se întoarcă înapoi la El. Oh, ce Dumnezeu îndurător și iubitor servim.

ISM 313: “Iubirea unui Dumnezeu iubitor este un principiu uimitor care poate tulbura universul pentru noi, în timpul orelor de probare și încercare. Însă după timpul nostru de probare, dacă suntem găsiți a fi încălcători ai Legii lui Dumnezeu, Dumnezeu iubirii se va dovedi a fi un agent al răzbunării. Dumnezeu nu face compromis cu păcatul. Cel neascultător va fi pedepsit. Mânia lui Dumnezeu a căzut peste Fiul Său iubit când Hristos a atârnat pe crucea de pe Calvar în locul păcătosului. Iubirea lui Dumnezeu se întinde acuma pentru a îmbrățișa pe cel mai decăzut, pe păcătosul cel mai josnic care va veni la Hristos în umilință. Se întinde pentru a transforma pe păcătos într-un ascultător, copil credincios a lui Dumnezeu; însă nici un suflet nu poate să fie salvat care continuă în păcat.”

“Păcatul este încălcarea Legii, și brațul care acuma este puternic să salveze va fi puternic să pedepsească când încălcătorul va întrece limita răbdării divine. Cel care refuză să caute viața, care nu vrea să cerceteze Scripturile pentru a vedea ce este adevăr, ca nu cumva să fie condamnat în practicile sale, va fi lăsat în orbirea minții și înșelăciunile lui Satana.”

Acești oameni care pretind și cred că Dumnezeu nu omoară, vor recunoaște doar atributele lui Dumnezeu de iubire și îndurare în timp ce ignorează și resping prin argumente raționale celelalte atribute ale lui Dumnezeu, asemenea dreptății și mâniei. Ei vorbesc doar despre atributele iubirii lui Dumnezeu pentru păcătos, iar dreptatea Sa împotriva păcatului este ținută afară cu totul din discuție—la fel ca și cei care învață și răspândesc spiritismul! (Vezi Great Controversy, p 558).

Ei o citează pe sora White declarând că “Dumnezeu nu stă împotriva păcătosului ca Unul care vrea să execute,” iar astfel ei gândesc că Dumnezeu nu va distruge pe nimenia. Dumnezeu nu stă împotriva păcatului ca Unul care doar așteaptă, după cum este portretizat de un execuționar medieval, pentru ca să distrugă pe cineva; cu toate acestea Dumnezeu va executa și va pedepsi pe aceia care au disprețuit iubirea Sa, și care au respins toate eforturile făcute pentru a-i salva de la distrugere!

Manuscript 5, 1876 (Manuscript Release (MR) #963, p 2): “Intr-o nici o împărăție sau guvern nu s-a lăsat încălcătorilor de lege să spună ce pedeapsă să fie executată împotriva aceluia care au încălcat legea. Tot ce avem, toate bogățiile harului Său, noi le datorăm lui Dumnezeu. Caracterul grav al păcatului împotriva unui asemenea Dumnezeu nu poate să fie estimat tot așa cum cerul nu poate să fie măsurat cu o măsurătoare. **Dumnezeu este un guvernator moral cât și un Tată. El este Dătătorul Legii. El face și Își execută legile Sale. Legea care nu are nici o penalitate nu are nici o forță.**”

Deasemenea ei citează porunca a șasea—“Să nu ucideți”—și spun că Dumnezeu nu va ucide pe nimeni sub orice condiție, pentru că El nu Își va încălca porunca Sa. Cuvântul ebraic pentru a “ucide” se traduce în dicționarul lui Strong cu a “asasina sau crimă” (#7523), și a comite o “crimă” înseamnă “a ucide sau omorâ fără a avea dreptul legii și cu răutate” (vezi Dicționarul Websters New World). Dumnezeu nu va asasina pe nimenia, însă cu dreptate strictă, după lege și fără nici un pic de răutate, El va ucide și va distruge pe păcătoșii care sunt determinați să stea astfel după ce timpul lor de probare s-a închis pentru veșnicie!

Însă pentru unii, indiferent cât de multe declarații concluzive li se oferă pentru a le arăta că ei țin la o doctrină falsă, ei vor continua să se ascundă sub această ascunzătoare de minciuni că Dumnezeu nu ucide sau că nu va distruge niciodată pe cei răi. Cu toate acestea Dumnezeu are o limită când îndurarea Sa nu îi va mai apăra pe cei răi de la mânia Sa bine justificată!

2SM 372-373: “Oamenii sunt predispuși să abuzeze îndelunga suferință a lui Dumnezeu, și să presupună asupra răbdării Sale. Însă există un punct în nelegiuirea umană când este timpul pentru Dumnezeu să intervină; și teribile sunt consencintele. ‘Domnul este încet la mânie, dar de o mare tărie; și nu lasă nepedepsit pe cel rău.’ (Naum 1:3). **Îndelunga suferință a lui Dumnezeu este uimitoare, pentru că El restrânge atributele Sale; însă cu toate acestea pedeapsa este sigură.** Fiecare secol de imoralitate a adunat mânie împotriva zilei de mânie; și când timpul sosește, iar nelegiuirea și-a ajuns capătul, atunci Dumnezeu Își va îndeplini lucrarea Sa ciudată. **Se va vedea că e un lucru teribil să epuizezi răbdarea divină, pentru că mânia lui Dumnezeu va cădea în mod remarcabil și puternic încât este reprezentată ca fiind neamestecată cu îndurare; iar pământul va fi pustit.**”

Cine va lua Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris și să scape de capcana lui Satana, și să refuze să se ascundă în spatele minciunilor că Dumnezeu nu omoară? Cine va renunța la această eroare spiritistă și plină de întuneric stând în lumina descoperită al Cuvântului Său?

Testimonies to Ministers (TM), p 182: “Lumea aceasta va fi părăsită curând de îngerul îndurător, iar cele șapte plăgi vor fi vărsate...Dumnezeu și acuma aduce sufletelor oamenilor privilegiul prețios de a schimba întunericul pentru lumină, falsitatea pentru adevăr, păcatul pentru neprihănire. Însă răbdarea lui Dumnezeu și îndurarea Sa nu vor aștepta întotdeauna. **Nici un suflet să nu creadă că se poate ascunde de mânia lui Dumnezeu în spatele unei minciuni; pentru că Dumnezeu va rupe din suflet scăparea de minciuni.** Loviturile mâniei lui Dumnezeu vor cădea în curând, iar când El vă începe să pedepsească pe cei nelegiuți, nu va mai fi nici un timp de răgaz până la sfârșit. Furtuna mâniei lui Dumnezeu se adună, și doar aceia vor sta care sunt sfințiți prin adevăr în iubirea lui Dumnezeu.”

Manuscript #5, 1876 (MR #963 p 1-3): “După cum au gândit în timpul lui Noe tot așa ei gândesc și astăzi, când solia de avertizare este proclamată pentru a te teme de Dumnezeu păzind poruncile Lui, fiindcă mânia lui Dumnezeu va veni curând asupra tuturor celor păcătoși și neascultători și astfel vor pieri în distrugerea generală. Slujitorii preținși ai lui Hristos care sunt necredincioși, care nu Îl respectă pe Dumnezeu și cu teamă să se pregătească pentru evenimentul teribil din viitor, se vor liniști prin siguranța carnală (omenească) și gândirea lor eronată, așa cum au făcut în timpul lui Noe. Dumnezeu e prea bun și prea îndurător să salveze doar câțiva...aceasta, ei gândesc, nu este în conformitate cu Dumnezeu...”

“Iubirea lui Dumnezeu este reprezentată în zilele noastre ca fiind de un asemenea caracter care nu ar permite distrugerea păcătosului. Oamenii gândesc după standardul lor scăzut de dreptate și corectitudine. ‘Ți-ai închipuit că Eu sunt că tine.’ (Ps 50:21). Ei măsoară pe Dumnezeu prin ei înșiși. Ei gândesc despre felul în care ei ar acționa sub acele circumstanțe și decid că Dumnezeu va face după cum ei însisi își imaginează că vor face.

“Bunătatea și îndelunga abținere a lui Dumnezeu, răbdarea și îndurarea Sa exersate asupra subiectelor Sale, **nu Îl va împiedica de a pedepsi pe păcătosul care refuză să asculte de cererile Sale.** Nu e pentru om, un criminal împotriva Legii sfinte a lui Dumnezeu...să dicteze lui Dumnezeu. După tot efortul din partea lui Dumnezeu pentru a păstra caracterul sfânt și înălțat al Legii Sale, dacă oamenii, prin sofistăria lui Satana, întorc îndurarea și bunăvoința lui Dumnezeu într-un blestem, ei trebuie să sufere penalitatea...”

“Se poate aduce argumentul că un tată iubitor nu ar putea să vadă copiii Săi suferind pedeapsa lui Dumnezeu de foc, în timp ce El are puterea să-i ferească de aceasta. Însă Dumnezeu va pedepsi

pe cel nelegiuit, pentru binele subiecților Sale și pentru siguranța lor. Dumnezeu nu lucrează după planul omului. El poate să aducă o dreptate infinită pe care omul nu are dreptul s-o facă înaintea Lui tovarășilor lor. Noe L-ar fi supărat pe Dumnezeu dacă ar fi înecat unul din cei batjocoritori și sfidători care l-au hărțuit, însă Dumnezeu a înecat marea lume. Lot nu ar fi avut dreptul să pedepsească pe cumnații lui, însă Dumnezeu poate s-o facă în dreptate perfectă.

“Cine va zice că Dumnezeu nu va face ceea ce El spune că va face? Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși. Domnul va veni într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Lui.”

Sper și mă rog că acești oameni cu această mare eroare că “Dumnezeu nu omoară” se vor trezi, renunțând la această învățătură înșelătoare—că puterea lui Dumnezeu manifestată în distrugerea păcătoșilor de neschimbat este într-adevăr puterea lui Satana—și să stea pentru adevăr înainte să fie prea târziu.

5BC 1092, col 2: “Ignorând Duhul lui Dumnezeu, **acuzându-L ca fiind spiritul diavolului, i-a pus într-o poziție unde Dumnezeu n-a avut putere să ajungă la sufletele lor.** Nici o putere din proviziile lui Dumnezeu care corectează pe cel greșit nu poate să-i ajungă.”

Satana a avut mult succes în a reprezenta greșit caracterul lui Dumnezeu înaintea lumii.

Christ’s Object Lessons (COL), p 415: “Întinericul neînțelegerii lui Dumnezeu este cel care acoperă lumea. Oamenii își pierd cunoștința despre caracterul Său. A fost neînțeles și interpretat greșit.”

That I May Know Him (KH), p 262: “Noi nu trebuie să ne gândim la Dumnezeu doar ca un judecător și să-L uităm ca fiind Tatăl nostru iubitor. Nimic nu poate să aducă mai mult rău sufletelor noastre ca aceasta, **pentru că întreaga noastră viață spirituală va fi modelată de concepțiile noastre despre caracterul lui Dumnezeu.**”

Și după cum aceasta este adevărat că “întreaga noastră viață va fi modelată de concepțiile noastre despre caracterul lui Dumnezeu,” e foarte important ca să avem o concepție corectă și să înțelegem adevăratul caracter al Tatălui nostru ceresc. Deaceia noi vom trata în acest studiu adevăratul caracter al lui Dumnezeu Tatăl. Fără să speculăm, și nici după rațiunea omenească, ci după ceea ce deja ne-a fost descoperit prin Biblie și Spiritul Profeției—prin “așa este scris.”

Cum este caracterul Tatălui nostru ceresc?

KH 288: “**Isus a venit să reprezinte caracterul lui Dumnezeu...**”

SD 125: “Domnul Isus a venit să întărească pe orice căutător sincer de adevăr, **El a venit să descopere pe Tatăl.**”

Atunci uitându-ne la viața lui Isus, noi putem să vedem caracterul Tatălui! În timp ce vom citi despre viața lui Hristos, lucrările lui Hristos, gândiți-vă la Tatăl.

În Heavenly Places (IHP), p 18: “Noi nu trebuie să estimăm caracterul lui Dumnezeu doar prin lucrurile mărețe ale naturii, ci și prin viața simplă și frumoasă a lui Isus, care L-a prezentat pe Iehova ca fiind mult mai îndurător, înțelegător, duios decât părinții noștri pământești. Isus L-a

prezentat pe Tatăl ca Unul în care ne putem încrede și Căruia să-I prezentăm nevoile noastre. Când noi suntem în teroare de Dumnezeu, și învălmașiți cu gândul la gloria și măreția Sa, Tatăl ne îndreaptă spre Hristos ca reprezentativii Lui. Ceeace vedeți descoperit în Isus în duioșia, mila și iubirea Sa, este reflecția atributelor Tatălui.”

8T 286: “Duios, plin de compasiune, înțelegător, mereu având considerație pentru alții, El a reprezentat caracterul lui Dumnezeu...”

Medical Ministry (MM), p 19-20: “Atât de plin de înțelegere și iubire a fost atitudinea Lui că nici chiar cel mai sărac nu s-a temut să vină la El. El a fost amabil cu toți, ușor de apropiat chiar de cei mai de jos. El a mers din casă în casă, vindecând pe cel bolnav, hrănind pe cel flămând, mângâind pe cel întristat, alinând pe cel chinuit, vorbind de pace celui necăjit. El a luat pe copiii mici în brațele Sale și i-a binecuvântat, și a vorbit cuvinte de pace și mângâiere mamelor oboseite. **Cu o duioșie de neabătut și tandrețe El a întâlnit orice formă de necaz și nenorocire umană.** El a lucrat nu pentru El Însuși, ci pentru alții. El a fost binevoitor să se umilească, să renunțe la Sine. El n-a căutat să se distingă (de ceilalți). El a fost slujitorul tuturor. Mâncarea și băutura Lui au adus ușurare și mângâiere la alții, pentru a bucura pe cei întristați și împovărați cu care zilnic El a venit în legătură....Iubirea Sa, pură și sfântă, a binecuvântat pe toți care au venit în sfera influenței Lui. Caracterul Său a fost cu totul perfect, neavând nici cea mai mică pată de păcat. El a venit ca o expresie al iubirii perfecte a lui Dumnezeu...”

Când Hristos a vindecat pe cei bolnavi de tot felul de boli, cum a făcut El aceasta? Aceasta a fost o minunea lui Dumnezeu prin Hristos mijlocitorul nostru. Însă a fost aceasta tot ceeace a făcut? Sau a fost și altceva implicat?

Biblia ne spune în Matei 8:17, că “(Hristos) **a luat** asupra Lui neputințele noastre și **a purtat** boalele noastre.” Iar în Isaia 63:9, spune că “în toate necazurile lor **El a suferit la fel.**” [tradus din Engleză]. Astfel când Hristos a vindecat pe oameni El a luat asupra Lui neputințele lor, purtând bolile lor, și El Însuși a fost îndurerat.

A simțit Hristos cu adevărat durerile și bolile lor atunci când au fost vindecați de El? Ne-a iubit El atât de mult încât să vindece oamenii chiar când El a știut că va simți durerile lor făcând astfel?

KH 48: “Doar Hristos a fost capabil să poarte durerile multora....El niciodată n-a fost bolnav în trupul Său, însă El a purtat bolile altora. El a privit cu cea mai mare înțelegere asupra celor în suferință care s-au adunat în jurul Său....Cu o putere care niciodată n-a tremurat El a dat afară spiritele rele care au posedat mintea și trupul, **în timp ce durerea celor în suferință a înfiorat întreaga Sa ființă.** Puterea iubirii a fost în toate vindecările Lui. El Și-a identificat interesele Sale cu umanitatea suferindă....Astfel El Și-a exprimat iubirea Sa pentru copiii oamenilor. Minunile Sale au făcut parte din misiunea Sa.”

Mântuitorul nostru ne-a iubit atât de mult încât El a simțit durerea noastră fizică doar pentru ca noi să putem fi vindecați de infirmitățile noastre. Eu cred că acesta a fost felul în care Hristos a știut că cineva din acea mare înghesuială care s-au îmbulzit în jurul Său, a fost vindecat doar prin atingerea de marginea hainei Lui. Iar Mântuitorul nostru n-a întors ne nimenea înapoi—indiferent cât de mare a fost durerea lor—“După El au mers multe noroade, iar El a tămăduit pe toți bolnavii.” Matei 12:15. O ce mare iubire ni s-a arătat aici, iar Hristos a fost reprezentativul Tatălui.

5T 738-739: “Hristos a venit să descopere pe Dumnezeu lumii ca un Dumnezeu al iubirii, plin de îndurare, duioșie și compasiune. Marele întineric cu care Satana a încercat să acopere tronul Dietății a fost dat la o parte de Răscumpărătorul lumii, iar Tatăl a fost iarăși manifestat lumii ca fiind lumina vieții...Hristos S-a declarat El Însuși ca fiind trimis în această lume ca reprezentativul Tatălui. În caracterul Său nobil, în îndurarea și mila Sa duioasă, în iubirea și bunătatea Sa, El stă înaintea noastră ca întruparea perfecției divine, imaginea Dumnezeului invizibil.”

A fost caracterul Tatălui întotdeauna astfel? Biblia ne spune că Dumnezeu nu Se schimbă, însă a fost caracterul Său astfel chiar înainte de a ne fi creat? Haideți să ne uităm la planul istoriei răscumpărării și mântuirii noastre care a fost făcut înainte ca lumea să fi fost creată.

DA 20-21: “Planul răscumpărării noastre nu a fost o idee întârziată, un plan formulat după căderea lui Adam. A fost o descoperire al ‘misterului care a fost păstrat în tăcere din veșnicie.’ A fost o descoperire al principiilor care au fost temelia tronului lui Dumnezeu din veșnicie. De la început, Dumnezeu și Hristos au știut despre apostazia lui Satana, și despre căderea omului prin puterea înșelătoare ale celui apostaziat. Dumnezeu nu a predestinat ca să existe păcatul, însă El a prevăzut existența sa și a pregătit o scăpare pentru a întâlni această urgență teribilă. Atât de mare a fost iubirea Sa pentru lume, încât El a promis să dea pe singurul Său Fiu născut, ‘pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.’”

Ce s-a întâmplat când noi am ales să păcătuim? Am fost separați de Tatăl; noi n-am putut să mai comunicăm cu Dumnezeu datorită păcatului; Satana a pretins că noi suntem subiectele sale; iar astfel am căzut imediat sub penalitatea păcatului. Atunci, de ce nu ne-a distrus Dumnezeu imediat?

2RH 26, col 2: “El (Dumnezeu) are lumi peste lumi care Îi dăruiesc onoare divină, iar cerul și **tot universul ar fi fost la fel de fericiți dacă El ar fi lăsat această lume să piară...**”

Așadar, dacă tot universul ar fi fost la fel de fericit dacă Dumnezeu ar fi distrus lumea noastră, atunci de ce n-am fost lăsați să pierim?

1SM 340-341: “Omul prin păcat a fost separat de viața lui Dumnezeu...Puterea fermecătoare a lui Satana este asupra lui. Toate subterfugiile ingenioase pe care diavolul le poate sugera sunt prezentate minții sale pentru a preveni orice impuls bun. Orice facultate și putere pe care Dumnezeu i-a dăruit-o a fost folosită ca o unealtă împotriva Binefăcătorului divin. Astfel, cu toate că El îl iubește, Dumnezeu nu îi poate împărți în siguranță daruri și binecuvântări pe care El dorește să le dea.

“Însă Dumnezeu nu va fi învins de Satana...Dreptatea cere ca păcatul să fie nu doar iertat, însă penalitatea păcatului trebuie să fie executată. Dumnezeu în darul singurului Său Fiu născut, a împlinit amândouă din aceste cereri. Prin a muri în locul omului, Hristos a împlinit penalitatea și a oferit iertare....El a trimis Fiul Său în lume, ca prin luarea naturii și formei umane, umanitatea și divinitatea combinate în El va înalța pe om pe scala valorii morale cu Dumnezeu. Nu există nici o altă cale pentru salvarea omului.”

Puneți-vă în poziția Tatălui dacă doriți. Puterea Sa iubitoare, prin Hristos, a creat pe om, iar acum omul a păcătuit—pentru a fi separat de El pentru veșnicie—pentru a fi distrus cu dreptate și fără să aibe posibilitatea de a cunoaște caracterul adevărat al Tatălui care este iubitor și plin de compasiune. Tatăl știe că EL nu poate să poruncească unei ființe să salveze pe om; doar o parte din

El trebuia să fie sacrificată în ordine pentru a putea să salveze pe om de la distrugere totală. El a prevăzut că doar câțiva vor aprecia acest dar și fiind salvați la urmă. Ce ați face dacă ați fi fost în locul Său?

Manuscript 21, 1900: **“În răscumpărare Dumnezeu a descoperit iubirea Sa prin sacrificiu, un sacrificiu atât de mare și adânc și înalt încât este de nemăsurat.... Când păcatul lui Adam a aruncat rasa umană într-o mizerie fără de speranță, Dumnezeu ar fi putut să-i trateze pe păcătoși așa cum au meritat. El ar fi putut să poruncească îngerilor din Ceruri să aducă asupra lumii urgiile mâniei Lui. El ar fi putut să dea la o parte această pată întunecoasă din univers. Însă El n-a făcut aceasta. În loc să-i arunce afară din prezența Sa, **El a venit și mai aproape de rasa căzută. El a dăruit Fiul Său pentru a deveni os din osul nostru și carne din carnea noastră....** El a îmbrăcat natura Sa divină cu haină omenească, **și a demonstrat înaintea universului ceresc, înaintea lumii necăzute, cât de mult Dumnezeu iubește copiii oamenilor.** Darul lui Dumnezeu pentru om nu se poate calcula într-un nici un fel. Nu s-a reținut nimic. Dumnezeu n-a permis să se spună că El ar fi putut să facă mai mult sau să descopere omenirii o măsură de iubire mai mare. În darul lui Hristos El a dat tot cerul.”**

Steps to Christ (Calea către Hristos), p 21: “Inima lui Dumnezeu tânjește după copiii Lui pământești cu o iubire mai puternică decât moartea. Prin dăruirea Fiului Său, **El a turnat tot cerul într-un singur dar.”**

Astfel în loc să Se retragă de la noi și să i-a viața veșnică înapoi datorită păcatelor noastre, Tatăl ceresc a venit și mai aproape de noi dăruindu-ne tot Cerul în Hristos.

1SM 323: “Domnul ar fi putut să se scape de păcătos, și să-l distrugă cu totul; însă planul mai scump a fost ales. În marea Sa iubire El a adus speranță pentru cel deznădăjduit, dăruind singurul Său Fiu născut pentru a purta păcatele lumii. Și pentru că El a turnat tot cerul în acel dar bogat, El nu va reține de la om orice lucru nevoit pentru a lua paharul mântuirii, și să devină un moștenitor a lui Dumnezeu, moștenitor împreună cu Hristos.”

KH 60: “Ioan nu poate să găsească cuvinte potrivite pentru a descrie iubirea uimitoare a lui Dumnezeu pentru omul păcătos, ci el îi cheamă pe toți să privească iubirea lui Dumnezeu descoperită în darul singurului Său Fiu născut. Prin perfecțiunea sacrificiului oferit pentru rasa vinovată, aceia care cred în Hristos...pot să fie salvați de la distrugerea veșnică....el a fost binevoitor să vină jos și să se supună insultei, batjocorei, suferinței, durerii și morții, în ordine pentru a răspunde cererilor Legii de neschimbat a lui Dumnezeu, și a pregătit o cale de scăpare pentru cel nelegiuit prin moartea și neprihănirea Sa....

“El (Hristos) a fost binevoitor să vină jos...și să se supună insultei, batjocorei, suferinței, durerii și morții, în ordine pentru a răspunde cererilor Legii de neschimbat a lui Dumnezeu, și a pregătit o cale de scăpare pentru cel nelegiuit prin moartea și neprihănirea Sa. Aceasta a fost lucrarea pe care Tatăl Său i-a dat-o s-o facă...Fiecare ființă umană ar trebui să se uite spre Ceruri cu reverență și mulțumire, și să spună cu uimire, ‘Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl.’”

Mântuitorul nostru iubitor a fost binevoitor să treacă prin tot ceea ce a făcut doar pentru a ne salva pe noi. Lucrurile prin care a trecut pentru noi, sunt grele de înțeles cu mințile noastre finite. Hristos a trecut nu doar prin prima moarte, însă El a suferit mânia lui Dumnezeu datorită păcatelor noastre asupra Lui în ordine pentru a salva pe urmașii Lui de la mânia lui Dumnezeu care va fi

turnată asupra celor nepocăiți în timpul morții a doua. Hristos ne-a salvat de la moartea a doua dacă vom alege să trăim și să reflectăm viața Sa. (Vă rog să citiți 2T 200-214 dacă doriți să înțelegeți mai bine prin cecece a trecut Hristos. Alte mărturii despre experiența lui Hristos și gustarea din moartea a doua: 5BC 1102-1103, 1127; God's Amazing Grace, p 168; SD 81, 230, 367; KH 289, 369; The Faith I Live By, p 50, 75, 97; IHP 37).

2T 200-201: "Planul glorios pentru salvarea omului a fost adus prin iubirea infinită a lui Dumnezeu Tatăl. **Prin acest plan divin se vede cea mai uimitoare manifestare a iubirii lui Dumnezeu pentru rasa căzută.** O asemenea iubire care este manifestată în darul Fiului iubit a lui Dumnezeu a uimit îngerii sfinți...Hristos a consimțit să moară în locul păcătoșului, ca omul, printr-o viață de ascultare, să poată să scape de penalitatea Legii lui Dumnezeu...În Hristos a fost unită umanitatea cu divinitatea."

Ce vrea să spună aceasta? "Că în Hristos a fost unit ceea ce e uman cu cecece divin? Ce înseamnă aceasta?

Hristos a fost atât Dumnezeu cât și uman. El a unit divinitatea cu umanitatea într-o singură ființă. Divinitatea Sa a fost unită cu Tatăl iar umanitatea Lui a fost unită cu noi. Începeți acum să înțelegeți ceva din iubirea supremă a lui Dumnezeu pentru noi? **Dumnezeu Tatăl divin S-a unit în mod personal cu Hristos, iar Hristos S-a unit în mod personal cu umanitatea.**

IHP 77-78: "Hristos este veriga de legătură dintre Dumnezeu și om."

2 Corinteni 5:19: "...Dumnezeu a fost în Hristos, împăcând lumea cu Sine..."

Dumnezeu Tatăl S-a unit prin Hristos cu omenirea. Ce gând uimitor. Tatăl, de la care vine toate binecuvântările și sfințirea, de la care păcatul ar fi distrus într-o clipă în prezența Sa glorioasă, a iubit omul atât de mult încât să Se unească prin Hristos cu lumea căzută, păcătoasă și plină de răutate în ordine pentru a încerca să salveze pe om de la păcatul și moartea pe care el a ales-o!

DA 25-26: "**Dumnezeu a adoptat natura umană prin persoana Fiului Său,** și aceiași (natură) a luat-o în cerurile înalte....Cerul este învăluit în umanitate, iar umanitatea este înfășurată la sânul Iubirii Infinite."

Tatăl S-a dat pe Sine Însuși, în Hristos, pentru a salva pe omul căzut de la distrugerea și puterea lui Satana. Cine suntem noi să merităm o asemenea iubire infinită și uimitoare de la Tatăl și de la Hristos?

COL 191: "**Dumnezeu S-a dăruit pe Sine Însuși prin Fiul Său pentru ca să poată avea bucuria de a primi înapoi oile care au fost pierdute.**"

KH 35: "Pentru că doar divinitatea a putut să fie eficace în restaurarea omului de la lovitura otrăvitoare a șarpelui, **Dumnezeu Însuși, singurul Său Fiu născut, Și-a asumat natura umană...**"

În Ioan 14:11, Isus spune: "...Eu sunt în Tatăl, iar Tatăl în Mine..." Cum este posibil? Eu nu știu—aleșii lui Dumnezeu vor studia această subiect de-a lungul veșniciei și cu toate acestea totuși nu vor fi capabili să înțeleagă pe deplin tema iubirii lui Dumnezeu pentru noi.

PP 64: "Dumnezeu a fost manifestat în Hristos, împăcând lumea cu Sine Însuși."

MM 19: "Hristos a venit în această lume ca o expresie al inimii și minții și naturii și caracterului lui Dumnezeu."

KH 288: “Hristos a fost ascuns în Dumnezeu, și Dumnezeu a fost descoperit lumii prin caracterul Fiului Său....Iubirea pentru o lume pierdută a fost manifestată în fiecare zi, în fiecare faptă a vieții Sale....În Hristos lumina și iubirea lui Dumnezeu au fost manifestate în natura umană.”

6T 230: “Dumnezeu în formă umană a adus viața și imortalitatea la lumină prin Evanghelie...”

8T 265: “Ca o ființă personală, Dumnezeu S-a descoperit pe Sine Însuși prin Fiul Său.”

6BC 1053, col 1: “Hristos a venit pe pământ ca Dumnezeu sub masca umanității.”

A descoperit Hristos caracterul lui Dumnezeu în mod complet—100%—prin viața Sa pe pământ?

KH 338: “**Dacă Dumnezeu Tatăl ar fi venit în lumea noastră locuind printre noi, umilindu-Se, acoperindu-și gloria, pentru că umanitatea să poată privi asupra Lui, istoria pe care o avem acum despre viața lui Hristos nu ar fi fost schimbată...**În orice faptă a lui Isus, în orice lecție al instruirii Sale, noi trebuie să vedem și să auzim și să-L recunoaștem pe Dumnezeu. Prin privire, auzire, în efectul Său, este vocea și mișcările Tatălui.”

Hristos a spus: “cel care M-a văzut pe Mine, L-a văzut pe Tatăl” (Ioan 14:9).

KH 38: “Ceeace vorbirea este pentru gândire, tot așa este Hristos pentru Tatăl invizibil. El este manifestarea Tatălui, și este numit Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu a trimis Fiul Său în lume, divinitatea Sa îmbrăcată în umanitate, pentru ca omul să poată purta imaginea Dumnezeului invizibil. El a făcut cunoscut în cuvintele Sale, caracterul Său, puterea și maiestatea Sa, natura și atributele lui Dumnezeu.”

Puteți să înțelegeți acum mai bine însemnătatea profundă al planului salvării pentru umanitatea căzută—pentru noi? Puteți să înțelegeți versetul din Isaia: “Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.” Isaia 9:6.

Tatăl și Isus sunt atât de aproape legați în planul nostru de salvare, ei sunt ca o singură persoană lucrând împreună. Un exemplu al acesteia este că noi nu putem să venim la Tatăl decât prin Isus (Ioan 14:6), iar noi nu putem să venim la Isus decât atunci când Tatăl ne atrage la Sine prin Duhul Sfânt (vezi Ioan 6:44).

Ce iubire măreață ne este arătată aici! O iubire covârșitoare și inimensurabilă. Tatăl nu Se ține la o parte de creaturile Sale, ci ne atrage către Sine, prin Isus, cu brațele întinse și pline de iubire.

COL 174: “Voi care vă simțiți cei mai nevrednici, nu vă fie teamă să vă dăruiați cazul vostru lui Dumnezeu. **Când El (Tatăl) S-a dat pe Sine prin Hristos pentru păcatul lumii, El a preluat cazul fiecărui suflet.**”

După cum Tatăl este unit atât de aproape în Hristos prin umanitate, a simțit Dumnezeu Tatăl suferința prin care a trecut Hristos în natura umană? Ne-a iubit Tatăl nostru ceresc atât de mult încât El a suferit în mod literal cu Hristos pentru salvarea și răscumpărarea noastră?

7BC 913, col 1: “Dreptatea a cerut suferințele omului; însă Hristos a oferit suferințele unui Dumnezeu.”

KH 69: “Iubirea lui Dumnezeu a fost tema lui Hristos când a vorbit despre misiunea și lucrarea Sa...Ucenicii au înțeles bine această iubire când ei au văzut pe Mântuitorul lor îndurând rușinea, mustrarea, îndoiala și vânzarea, și când au văzut chinul Său în grădină, și moartea Sa pe crucea Calvarului. Aceasta este o iubire de o profunzime pe care nici un sunet nu o poate descrie. O dată ce ucenicii au înțeles-o, o dată ce percepțiile lor au priceput compasiunea divină a lui Dumnezeu, ei au realizat că acolo a fost un simțământ în care **suferințele Fiului au fost suferințele Tatălui.**”

3RH 302, col 1 (Oct 22, 1895): “Cea mai mare bunăvoință din partea lui Dumnezeu este un mister mai presus de imaginația noastră. Măreția planului (răscumpărării) nu poate să fie înțeles pe deplin, iar Înțelepciunea infinită n-ar fi putut să producă un plan care să-l întrecă....Prin acest plan, Dumnezeul înfricoșător poate să fie drept, iar în același timp să justifice pe toți care cred în Isus, și care-L primesc ca Mântuitorul lor personal....

“Dumnezeu a iubit lumea atât de mult încât El S-a dat pe Sine Însuși prin Hristos lumii pentru a purta penalitatea încălcărilor omului. **Dumnezeu a suferit cu Fiul Său, așa cum doar ființă divină ar putea să sufere, în ordine pentru ca lumea să poată fi împăcată cu El.**”

Cât de mult a suferit Tatăl nostru iubitor împreună cu Mântuitorul nostru iubitor? Cât de multă iubire a manifestat El pentru noi?

KH 70: “‘În El (Hristos) locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii’ (Coloseni 2:9). **Oamenii trebuie să înțeleagă că Dietatea a suferit și S-a cufundat sub chinurile Calvarului.**”

KH 369: “Nici o linie nu-și poate imagina, nici o măsurătoare nu poate să estimeze iubirea descoperită la crucea Calvarului....În orice durere chinuitoare îndurată noi putem privi chinurile cumplite ale iubirii părintești. **Tatăl Însuși a suferit în marea Sa iubire atotputernică pentru o lume pieritoare în păcat.** Prin sacrificiul care a fost făcut, darul vieții veșnice s-a pus la îndemâna fiecărui fiu și fică a lui Adam.”

KH 35: “Când privim prin ochii credinței pe crucea Calvarului, și vedem păcatele noastre puse asupra victimei atârinate acolo în slăbiciune și înjosit—când vom înțelege faptul că acesta este Dumnezeu, Tatăl veșnicilor, Domnul Păcii—suntem conduși să exclamăm, ‘vedeți ce iubire ne-a arătat Tatăl.’”

Tatăl nostru ceresc nu L-a privit doar pe Mântuitorul nostru suferind pe cruce, ci El a suferit împreună cu El. El este una cu Isus iar pentru că El a fost unit cu Isus prin natura omenească, El a simțit prin ceace a trecut Isus. Tatăl a suferit cum doar un Dumnezeu a putut să sufere. Însă acesta nu este sfârșitul iubirii Lui, ci merge mai departe.

5BC 1108: “Hristos S-a supus crucificării, cu toate că oștirea cerească ar fi putut să-L scape. Îngerii au suferit cu Hristos. **Dumnezeu Însuși a fost crucificat cu Hristos;** pentru că Hristos a fost una cu Tatăl.”

O dragii mei frați și surori, Dumnezeu a iubit lumea atât de mult încât **Tatăl S-a dat pe Sine Însuși cu Hristos să fie crucificat pentru păcatele noastre,** pentru ca să putem avea viață veșnică și să fim iarăși cu El! Ce iubire uimitoare, infinită și nemărginită ne este arătată aici! Cum vom putea noi s-o măsurăm? Cum vor putea mințile noastre finite să priceapă această iubire infinită? Cu

cât mai mult studiem despre Tatăl și Isus, cu atât mai mult vom începe să înțelegem planul mântuirii noastre, prețul imens prin care au trecut pentru noi, și iubirea pe care au arătat-o pentru a îndeplini aceasta.

Tatăl a știut exact ce avea să se întâmple. El a știut că vă trebui să suferi—nu doar în trupul Său fizic, ci trebuind să-L vadă pe singurul Său Fiu fiind bătut și torturat în mod teribil—nu de lume—ci de poporul Său pretins. Cu toate acestea, aceia care-L urmează cu adevărat pe Hristos—care trăiesc tot adevărul imediat ce le este descoperit—au dreptul să-L numească pe Dumnezeu “Tatăl nostru.” Ce iubire—depășind capacitatea noastră de a exprima aceasta! Nu cred că e posibil chiar și pentru limba cerească s-o poată explica în mod adecvat!

KH 338: “**Noi avem un depozit inepuizabil, un ocean de iubire în Dumnezeul mântuirii noastre.** El a pus în mâinile lui Hristos toate comorile resurselor cerești și spune: ‘**Toate acestea sunt pentru om, în ordine pentru a convinge pe omul căzut și păcătos de iubirea Mea...și că lucrez și voi lucra pentru fericirea lui.**’ Fericirea omului înseamnă a-L cunoaște pe Dumnezeu și pe Isus Hristos pe care El L-a trimis. Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi pentru ca să ne facă valabilă această casă mare de comori și de orice bunătate. El a stropit orice dar cu sângele Său prețios....Darul pentru lumea noastră prin a-L trimite pe Isus este o manifestare al harului Său pe care Dumnezeu Însuși nu poate să-l întrecă....**Însă un lucru este imposibil cu Dumnezeu—puterea de a eclipsa (întuneca) mărimea darului Său în arătarea iubirii Sale pentru omul căzut.**”

Sora White a scris că nu doar Isus lucrează pentru mântuirea noastră, ci și Tatăl lucrează și va lucra.

DA 21: “Astfel în curțile cerești, în slujirea Sa pentru toate ființele create, prin Fiul iubit, **viața Tatălui se scurge pentru toți**; prin Fiul se reîntoarce, în laudă și servire bucuroasă, un val de iubire, de la marea Sursă a tot ceea ce există.”

Coloseni 1:12-13: “Mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină. El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui.”

Cum vom deveni noi părtași ai moștenirii sfinților?

IHP 129: “Lucrarea de transformare de la nesfințire la sfințire este o lucrare continuă. **Zi de zi Dumnezeu lucrează pentru sfințirea omului**, iar omul trebuie să coopereze cu El prin a aduce eforturi stăruitoare în cultivarea obiceiurilor corecte....**Sfințire înseamnă o comuniune în mod obișnuit cu Dumnezeu.** Nu este nimic atât de mare și puternic ca iubirea lui Dumnezeu pentru aceia care sunt copiii Lui.”

Aceasta este datoria noastră pentru Dumnezeu și Isus—perfecționându-ne sfințirea în temere de Dumnezeu.

COL 326: “Noi nu ne aparținem nouă înșine. Noi am fost ‘cumpărați cu un preț’ ...cu sângele prețios a lui Hristos....Toți oamenii au fost cumpărați cu acest preț infinit. Prin turnarea întregii comori cerești în această lume, prin a ne dăruii în Hristos tot Cerul, Dumnezeu a cumpărat voința, afecțiunile, mintea, sufletul, fiecărei ființe umane....Toți oamenii sunt proprietatea lui Domnului.”

Satana a încercat să-L picteze pe Dumnezeu înaintea noastră ca fiind un stăpân tiran și crud care nu oferă iubire, ci care doar cere servire perfectă de la noi. Însă să-L laudăm pe Domnul că

aceasta nu este adevărat. Adevărul a câștigat biruință asupra acestei mari falsități a lui Satana. Tatăl nostru ne iubește mai mult decât noi suntem capabili să înțelegem.

2RH 26, col 2 (March 9, 1886): “Când priviți la crucea calvarului nu vă puteți îndoi de iubirea lui Dumnezeu sau de bunăvoința Sa de a salva. El are lumi peste lumi care-I dăruiesc onoare divină, iar Cerul și tot universul ar fi fost la fel de fericiți dacă El ar fi lăsat această lume să piară; însă iubirea Sa a fost atât de mare pentru rasa căzută încât El a dat pe Fiul Său drag să moară pentru ca ei să poată fi răscumparați de la moartea veșnică. Văzând grija, iubirea pe care Dumnezeu a avut-o pentru noi, haideți să-I răspundem; să-I dăruim lui Isus toate puterile ființei noastre, luptând cu bărbăție luptele Domnului.”

Tatăl nostru ceresc nu este un tiran. Cu toate că El va distruge cu dreptate și îndurare pe toți cei care vor refuza ofertele Sale de iubire și îndurare după ce timpul de probare se va închide, El nu este un Stăpân crud și răzbunător, ci El lucrează și face tot ce poate pentru a ne salva de la distrugere. Iar când o singură persoană acceptă aceasta și devine copilul lui Dumnezeu, Tatăl nostru ceresc Însuși Se bucură asupra aceluia suflet care decide să-L urmeze și să fie salvat.

Tefania 3:17: “Domnul Dumnezeuul tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; **Se va bucura de tine cu mare bucurie**, El se va odihni în iubirea Lui, **El Se va bucura pentru tine cu cântare (cântând)**.” (Tradus din Engleză).

6T 124-125: “Parabola oii pierdute ar trebui să fie prețuită...Păstorul divin părăsește cele nouăzeci și nouă, și pleacă în pustie pentru a căuta pe cea pierdută....Această fărâmă de lume a fost scena întrupării și suferinței Fiului lui Dumnezeu. Hristos n-a mers la lumile necăzute, ci El a venit în această lume, ofilită și stricată de blestem. Noi trebuie să păstrăm în mintea noastră bucuria manifestată de Păstor când a recuperat pe cea pierdută....Și tot Cerul răsună un ecou de nota bucuriei. **Tatăl Însuși cântă de bucurie pentru cei scăpați.**”

Acesta este Tatăl nostru, marele nostru Dumnezeu uimitor, care Se bucură cântând pentru cel care se pocăiește și-I dăruiește inima Lui.

Vă implor să lăsați ca inimile noastre să se umilească, și lăsând iubirea noastră să se întoarcă înapoi spre Dumnezeu oferindu-ne inimile și sufletele cu totul Lui prin Isus. Acceptați Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris—renunțând la toate teoriile false, lucrând împreună cu El pentru a salva pe frații și surorile noastre dragi de la distrugere înainte ca să fie prea târziu.

Cu toate că noi am spus aceste lucruri doar puțini vor răspunde, iar majoritatea vor refuza toate rugămintele de a se uni cu noi pentru a renunța la toate teoriile false în ordine pentru a accepta și a trăi adevărul, însă atâta timp cât suntem legați de Dumnezeu, nu trebuie să ne fie teamă pentru a fi singuri sau pentru a sta singuri, pentru că noi avem aceste promisiuni prețioase.

Acts of the Apostles, p 590: “În comparație cu milioanele de lumi, oamenii lui Dumnezeu vor fi așa cum au fost întotdeauna, o turmă mică; însă dacă ei vor sta pentru adevărul descoperit în Cuvântul Său, **Dumnezeu va fi locul lor de scăpare**. Ei stau sub apărătoria mare al Celui Atotputernic. **Dumnezeu este întotdeauna o majoritate.**”

Evrei 12:22-24: “Ci v-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului Celui viu, Ierusalimul ceresc, **de zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor, de biserica celor întâi născuți**, care sunt scriși în Ceruri, de Dumnezeu Judecătorul tuturor, de duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvârșiți, de Isus, Mijlocitorul legământului celui nou...”

SD 195: “Stând sub apărătoarea Celui Atotputernic, noi nu ne simțim ca fiind în minoritate. Dumnezeu este majoritatea.”

Vă rog să nu vă fie teamă să stați singuri dacă Dumnezeu este de partea voastră. El nu vă va părăsi și nu vă va lăsa singuri, cu toate că se pare că toți ceilalți au făcut astfel. Fie ca Dumnezeu să ne ajute să vedem erorile la care ținem cu tărie, și să renunțăm la ele pentru ca să trăim adevărul așa cum este în Isus, și să aducem adevărul prețios și altora care să-l primească și să fie salvați.